

Veres András homiliája

Excellenciás Érsek Atyák, Főtisztelendő Paptestvérek, Krisztusban kedves Testvérek!

Egy vértanú sorsú szűz hozott ma bennünket össze, hogy róla, vértanúságáról megemlékezzünk. Korunkban, amikor a szüzesség vajmi kevés tiszteletben részesül, sőt, sokak számára egyenesen nevetség és gúny tárgya, mi mégis szeretnénk magunk elé állítani ennek a szüzességéért életét is feláldozó leánynak az életsorsát. Sok kortársunk számára a szüzesség érthetetlen, sokak számára hihetetlen. Mert eltorzult gondolkodásunk. Nagyon sokan a nemiségről, ember voltunkról torz, helytelen módon gondolkodunk. Egy szexuálisan túlfűtött világban a tisztaságról, szüzességről, házastársi hűségről csak kevesen mernek beszélni, kevesen mernek gondolkodni. A televízió, filmek, az internet oly módon befészkelte rossz hatását az emberek lelkébe, gondolkodásmódjába, érzésvilágába, hogy sokan nem tudják ezt az értéket, a tisztaságot, a szüzességet becsülni. Valójában meg kell állapítanunk: a házasság, a házastársi hűség is kevés értékben, tiszteletben részesül, veszendőben van társadalmunkban. Talán éppen ebből fakad, hogy a szüzesség iránti tisztelet is hiányzik az emberek nagyobb részéből. Vajon miért?

XVI. Benedek pápa első körlevelében, amit a katolikus hívőkhöz intézett, magyarázatot ad erre a jelenségre: „azért, mert a mai kor emberét az érzékiség, a testiség hatalma alá vonta, és az a transzcendentális irányultságú szeretet, amely az Istentől az ember felé megnyilvánul, nem kap kellő viszonzást. A szabaddosság nem vezet nagyobb boldogsághoz – mondja a Szentatyá – hiába hisznek benne oly sokan.”

De a tapasztalat is meggyőzhet bennünket arról, hogy akik a nemi szabaddosság útjára lépnek, előbb-utóbb a legkülönbözőbb aberrált cselekedetekhez nyúlnak. Hiszen a szeretet, a tiszta szeretet az Istentől az ember felé sugárzik folyamatosan, de ha nem kap visszajelzést, ha nem születik meg az emberek lelkében erre a szeretetre való érzék, akkor bizony eltorzul gondolkodásunk, érzésvilágunk. Saint-Exupéry, a francia író írja: „szeretet csak ott lehetséges, ahol a választás visszavonhatatlan, mert határokra van szükségünk.” Minden ember saját életében kell, hogy fölfedezze: a szeretet valójában csak ott valósulhat meg még két ember között is, ahol az Istentől felénk sugárzó szeretetre van érzék. Mert azzal a szeretettel próbálja ember embertársát, férfi a nőt, nő a férfit szeretni. Még a magyar népdal is azt mondja: „aki kettőt-hármat szeret, nem szeret igazán”. Igen, mert a szeretet természetéből fakad a kizárólagosságra való törekvés, vagyis csak egy embert tud az ember igazán, szívből, tisztán szeretni. A szüzesség mint életforma tehát az Istenszeretetből származik. Isten szeretete ragadja magával az embert, úgy, mint két ember viszonylatában is megmagyarázhatatlan módon születik meg a szerelem érzése. Ez ugyanúgy lehetséges ember és Isten kapcsolatában, hogy Isten szeretete magával ragadja, hatalmába keríti az embert, és ezért képes mindent odaadni, mindent följánlani. Ilyen volt Bódi Magdi is, akit ez az isteni szeretet megigézett, hatalmába vonta, és ezt a szeretetet ő a szüzesség fogadalmával akarta viszonzni. Isten szeretete meg tudja ragadni az embert. Titok ez, mint a szerelem is. Titok, amelyből – hála Istennek – ha nem is túl nagy számban napjainkban, de ma is születnek egyházi hivatások, szerzetesi és papi hivatások. Titok ez, amely abból a fölismerésből születik, amit a szeretett apostol, János fogalmazott meg: Isten előbb szeretett minket, s nekünk ezt a szeretetet észrevenni, megérteni, viszonzni kell. Ebben találja, találhatja meg az ember a boldogságot bármilyen életállapotban. A szüzesség csak akkor érték, hogyha szeretet az alapja. Ahogy a házasság is csak akkor tud fönnállni, ha őszinte, önzetlen szeretet fűzi össze a két ember szívét. A szüzességben megnyilvánuló szeretet is készségessé teszi az egyént arra, hogy még nagyobb Isten- és emberszeretetre, -szolgálatra kötelezze el magát. Keresztények körében is néha talán fölvetődik a kérdés: vajon mi a nagyobb érték – a szüzesség-e, vagy a házasság? Napjainkban különös módon szükséges hangoztatni azt, hogy mind a kettő egyformán értékes – hacsak nem azért kerül az emberek gondolkodásában

megkülönböztetett helyre a szüzesség, mert jel. Jel az örökkévalóságból. Ahogyan Jézus mondta: „mert ott, Isten országában már nem nősülnek, és férjhez nem mennek.” De mind a kettő, a házasság is, és a szüzesség is egymást erősítve, egymást támogatva kell, hogy létezzen. Mind a két életforma lehetséges, és egymásért léteznek az Egyházban. Bódi Magdi élete feláldozásával védte meg szüzességét. Életénél is nagyobb értéknek tekintette. Nem véletlenül lett ő vértanú. Akik ismerik egy kicsit életét, és akik itt vannak, föltételezem, hogy kicsit ismerik, nagyon jól tudják azt, hogy mély hite, buzgó imádságos élete készítette föl őt arra, hogy életének ebben a nagyon rendkívüli pillanatában tudott az Istenszeretet mellett dönteni. Állandó törekvés volt benne az életszentség, szüzességének és abból fakadó áldozatkészségének állandó följajnlása. A vértanúság is hivatás. Sokszor talán nem értjük meg igazán ennek okát, de egészen biztos, hogy a vértanúságra nem mindenki képes – nem mindenki kész. Föl kell nőni ehhez. Meg kell érní a vértanúságra. Magdi testvérünk megérett. Az embertársak iránti nagy tiszteletben, alázatban, szolgálatkészségben, és az Isten iránti szolgálatban, szeretetben, imádságos életben. Az egyház történelme ismer olyanokat, akik vágyva vágytak a vértanúságra. Az ősegyház korából Antiochiai Szent Ignáccal kapcsolatban olvashatjuk, hogy leveleiben mennyire epekedett, vágyakozott a vértanúság után. De nem mindenkinek jut ez az ajándék. Éppen a napokban volt alkalmam elolvasni Brenner János – szombathelyi egyházmegyei, szintén vértanú sorsú pap – testvérenek az emlékezését, aki arról elmélkedik magában, hogy „vajon miért éppen Brenner János volt az, akit az Isten a vértanúság koszorújával koronázott meg? Hiszen többen voltunk olyanok, mint ő. Sokan tettük, próbáltuk tenni azt, amit ő”. Sőt, mondja magáról, az 56-os forradalom idején, amikor sietett betegekhez, majdnem maga is egy géppuskasorozatnak lett az áldozata. Csak pár centivel mellette csapódtak be a golyók. De életben maradt. Mert számára, úgy látszik, nem a szolgálatban bekövetkezett halál, vértanúság volt az isteni rendelés. Nem mindenkinek sorsa a vértanúság, mert nem mindenki alkalmas rá. Bódi Magdi testvérünk megérett a vértanúságra, és Isten megkoronázta őt a vértanúság koszorújával. De ez, ha bekövetkezett, nem véletlenül – az Isteni Gondviselés szándékából következett be. Nyugodtan mondhatjuk ezt még akkor is, ha úgy tűnik, hogy a háború kegyetlensége és annak viszonyai teremtették ezt a helyzetet, ahol ő végül is vértanú lett. Biztos vagyok benne, hogy üzenetet hordoz az ő vértanúsága. Sosem véletlenül következik be egy-egy vértanúság. Mert abban a konkrét cselekedetben megnyilvánul annak a kornak hibája, gyengesége. A háború brutalitása közepette a szüzi tisztaság védelme talán éppen nekünk akar üzenni: a mai világban élők számára a házasság, a házassági hűség, a szüzi tisztaság értékét veszítette, legyünk figyelmesek ezekre az értékekre.

Nekünk szóló üzenet ez. Minden életállapotban, házasságban és szüzességben élő ember számára egyaránt üzenet Bódi Magdi testvérünknek vértanúsága. A kontraszt mindig segít megérteni jobban az igazságot. Az ő élete, az ő vértanúsága, az ő szüzi élete korunkban, a nemi szabadosság idejében kontraszt — de talán éppen ebből kell értenünk az idők jeleit. Kedves testvérek, azért jöttünk el ma, hogy ezért a testvérünkért imádkozzunk, s imádkozzunk az ő boldoggá avatásáért, mert szeretnénk, hogy ne csak nekünk, akik ma itt vagyunk, hanem az egész magyar egyházunk, ha szabad remélni, az egész világon élő keresztények számára az ő életpéldája válhasson példává, vagyis minél előbb őt a boldogok, a szentek között tisztelhessek. Mert akik megalázzák magukat, azokat Isten felmagasztalja — hallottuk a mai evangéliumban. Ő alázatosan törekedett élni, és ezzel vált méltóvá a vértanúságra. Korunknak, nekünk a feladatunk, hogy őt felmagasztaljuk, hogy Isten jele számunkra érthetővé váljon, és ezt a jelet mi magunk is mások számára érthetővé, befogadhatóvá tegyük, hogy ezáltal saját életünkben is, és szeretteink életében is a szüzesség, a házasság, a házastársi hűség azt az értéket hordozza, amire kaptuk Isten rendelése folytán. Adja Isten, hogy ezt az üzenetet lelkünkben hazavive tudjunk lélekleben erősödni, hitünkben növekedni és életállapotunkban a tisztaság útján járni.

Ámen